

РЕШЕНИЕ

№ 13975

гр. София, 23.04.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в
публично заседание на 16.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова и при участието на
прокурора Камелия Николова, като разглежда дело номер **2703** по описа за **2025**
година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния
кодекс /АПК/ вр. с чл. 84, ал. 3 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба на Х. Д., ЛНЧ [ЕГН] от Г., роден на 17. 08. 1988 г. в Г. с настоящ адрес
[населено място], [улица], отдел „ПМЗ –Военна рампа“ на РПЦ – С. на ДАБ срещу Решение
№1896/25.02.2025 г. на председателя на ДАБ при МС, с което на основание чл.75, ал. 1, т.2, вр. чл.
8 и чл. 75, ал. 1, т. 4 от ЗУБ, вр. с чл. 9 от ЗУБ е отказано да му бъде предоставен статут на
бежанец и хуманитарен статут.

С жалбата се иска отмяна на решението като незаконосъобразно, поради противоречие с
материалния закон и допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените
правила. Правят се възражения, че административният акт е издаден при неизяснена фактическа
обстановка и липса на задълбочен анализ на заявените обстоятелства. Посочва, че семейството му
е поддържало управлявалото до 2016 г. правителство в Г., което създава опасност за чужденеца
при връщането му в страната по произход. Счита, че неправилно е преценена ситуацията в Г..
Твърди, че подходът на председателя на ДАБ е в противоречие с чл. 75, ал. 2от ЗУБ и чл. 4
Директива 2011/95/ЕС. В хода на съдебното производство доводите се поддържат лично от
жалбоподателя и от адв. К., назначена по реда на ЗПП.

Ответникът – председателят на ДАБ при МС, чрез юрисконсулт Г. прави искане за отхвърляне на
жалбата като неоснователна и потвърждаване на решението като правилно и законосъобразно.
Намира бежанската история за противоречива. Счита, че за чуждия гражданин не са налице
основанията по чл.8 и чл. 9 от ЗУБ.

Прокурор Н. от СГП дава заключение, че жалбата е неоснователна, а решението е правилно и

законосъобразно. Включително и в хода на съдебното производство не са събрани доказателства в подкрепа на твърденията на чуждия гражданин.

Административен съд София - град, I отделение, 43 - ти състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Производството за закрила е започнало по молба за международна закрила с вх. № ОК -13 – 1983/09.10.2024 г. на РПЦ – С., подадена от Х. Д., роден на 17. 08. 1988 г. в Г., гражданин на Г., ЛНЧ [ЕГН], от мъжки пол, мандинка по етническа принадлежност, вероизповедание: мюсюлманин, разведен, с лични данни установени въз основа на декларация по чл.30, ал.1, т. 3 от ЗУБ.

В производството на основание чл. 63а и сл. от ЗУБ е проведено интервю с кандидата за закрила при спазване на разписаните в посочените разпоредби правила – предварително уведомяване на кандидата на разбираем за него език. Проведено е в присъствието на преводач от и на английски език.

Видно от протокола за проведено интервю с рег. № УП 23776/21.12.2024 г., Х. Д. твърди, че е напуснал Г. през 2018 г. или 2019 г. нелегално до С., където останал 6 – 7 месеца. Легално отпътувал със самолет до Турция. В Турция останал около 3 години. Опитал да влезе в България с фалшива шенгенска виза, но бил задържан от гранична полиция. По време на интервюто посочва, че в страната по произход не е имал проблеми поради етническата си принадлежност, нито заради изповядваната от него религия. Не е членувал във въоръжени групировки. Твърди, че семейството му е било свързано с правителството, което се сменило през 2016 г. При новото управление се провеждали разследвания на убийства на невинни хора от предходния режим. Баща му бил уличен като шофьор на група от 9 затворници, които били убити. Х. Д. лично не е бил член на политическа партия. Не е имал взаимоотношения с армията или полицията. Разказва, че е бил арестуван два пъти, за това, че е ударил ученик и за физически конфликт с непознати лица. Не е осъждан в държавата по произход. Твърди, че е бил пребит, без да посочва по какви причини и от кого. В Г. положението счита, че е много добро, има мир. Напуснал страната по лични причини, бил уволнен от работа. Новото правителство отнело домът и земята на семейството му, които били подарък от старото правителство. Не желае да се завърне в страната по произход, нито да се установи в С., която държава е близка до Г. и новото правителство в страната. За Турция посочва, че е трудно за живеене, дори и да имаш добра работа. Иска да има спокойно и мирно място за живеене.

Получено е становище от ДАНС с рег. № М - 19263/07. 11. 2024 г., че не възразява да бъде предоставена закрила на Х. Д., ЛНЧ [ЕГН] от Г., роден на 17. 08. 1988 г. в Г., в случай, че отговаря на условията на ЗУБ.

Приложена е Справка рег. № МД -02 – 65/29. 01. 2025 г. относно общото положение, актуалната политическа и икономическа обстановка и ситуацията със сигурността в Република Г..

Изготвено е становище от Г. Г., главен експерт в отдел „ПМЗ– кв. О. купел“, РПЦ – С., с което е направено предложение да се откаже предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут на чужденеца.

При така изложената фактическа обстановка, ответникът е направил извод, че не са налице предпоставки за предоставяне на статут на бежанец по ЗУБ, тъй като чужденецът не е направил релевантни твърдения за осъществено спрямо него преследване по причини: раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група- не е налице „основателно опасение от преследване“. Разгледани са заявените причини за напускане на Г., а именно смяната на властта и обвиненията към баща му от новите власти, които обаче е

преценено, че не са насочени пряко към заявителя и не могат да се оценят като акт на преследване по смисъла на чл. 8, ал. 4 от ЗУБ спрямо него. Дейнията, за които е бил задържан са криминални – сбиване и шамар на непълнолетен и са извън обхвата на ЗУБ. Няма доказателства за осъществено спрямо чужденеца преследване или риск от такова в бъдеще.

В оспореното решение са изложени доводи, че кандидатът за международна закрила не е бил изложен и за него не съществува бъдещ риск от посегателства по чл.9, ал.1, т.1 и т.2 ЗУБ. Въз основа на справката относно обстановката в Г. е прието, че няма вътрешен или международен въоръжен конфликт и насилие, което да застрашава всеки цивилен, върнат на територията на страната, поради което няма основание за предоставяне на субсидиарна закрила по чл. 9, ал.1, т. 3 от ЗУБ.

С тези мотиви решаващият орган е стигнал до извода, че не са налице предпоставките освен по чл. 8 от ЗУБ за предоставяне на бежански статут, така и по чл. 9, ал. 1-3 и ал. 8 за предоставяне на кандидата на хуманитарен статут. С оглед изложеното, по молбата на Х. Д., ЛНЧ [ЕГН] от Г., роден на 17. 08. 1988 г. в Г. е отказано предоставяне на международна закрила с оспореното решение.

От правна страна: Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от адресата на акта, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореното решение е постановено от компетентен орган –председателят на ДАБ, предвид правомощията на този орган по чл.75, ал.1 ЗУБ. С оглед изложеното се прави изводът, че ответникът е надлежен орган и е постановил валиден административен акт.

В административното производство са спазени регламентиранията правила в чл. 58 и следващите от ЗУБ – приета е молба за международна закрила от Х. Д., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Г., същият е уведомен на разбираем за него английски език относно процедурата, която следва, видно от положен подпис върху писмено копие на Указанията, в проведеното интервю е участвал преводач от английски език, дадена е възможност на кандидата да изложи историята си, зададени са му уточняващи въпроси.

Съдът счита, че актът е мотивиран, постановен е при изяснена фактическа обстановка, както и е обсъждана актуалната ситуация в Р. Г. и е формиран извод, че страната е сигурна и в нея няма всеобхватно насилие в рамките на вътрешен или международен въоръжен конфликт.

Съдът намира така постановеното решение за съответно на материалния закон.

В чл. 73 от ЗУБ е посочено, че молбите за предоставяне на статут се разглеждат от Държавната агенция за бежанците, като най-напред се извършва преценка за предоставяне на статут на бежанец. В случай че статут на бежанец не бъде предоставен, се разглежда необходимостта от предоставяне на хуманитарен статут. В разпоредбата на чл. 8, ал. 1 от ЗУБ е визирано, че статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

Съгласно чл. 8, ал. 4 и 5 от ЗУБ, преследване е нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост, като действията на преследване могат да бъдат физическо или психическо насилие, закони, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни или се прилагат с цел дискриминация.

Правилно административният орган е обосновал извод за липса на предпоставките за

приложение на чл. 8, ал. 1 ЗУБ, тъй като в процесния случай по отношение на чужденеца не са налице конкретни данни и доказателства, които да обосноват извод за основателен страх от преследване поради неговата раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, политическо мнение или убеждение. Кандидатът посочва при проведеното интервю, че той не е членувал в политическа партия или организация, както и във въоръжена групировка. Не е имал проблеми във връзка с етническата си принадлежност или изповядваната религия. Неговият баща е бил свързан с предходния режим, но за Х. Д. не е имало последствия, които да са с такава тежест и интензитет, че да се оценят като „преследване“ по смисъла на чл.8, ал. 4 от ЗУБ. Двата инцидента, за които споменава в интервюто – сбиване и шамар на негов ученик са с криминален характер, а не поради политическо мнение или убеждение. По отношение на заявителя официалните власти в Г. или други недържавни субекти не са извършвали действия по чл. 8, ал. 5 от ЗУБ, които да са нарушили основни права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повтаряемост. Данните от бежанската история обосновават извод за липсата на основания по чл.8, ал. 1 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец.

Действителните причини за напускане на страната на произход не са свързани с осъществено преследване спрямо чуждия гражданин или опасения от преследване в бъдеще.

По отношение на основанията за предоставяне на хуманитарен статут на чужденеца по чл. 9 ЗУБ - също изводите на ответника са правилни. Предвид данните, съдържащи се в интервюто на молителя, решаващият орган е приел, че липсват доказателства жалбоподателят да е бил изложен на реална опасност от тежки посегателства по чл. 9, ал. 1, т. 1 и 2 ЗУБ - като смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко и унизително отнасяне, или наказание. Не се установява да е напуснал след като е изложен на реална опасност от тежки посегателства /такива по чл. 9, ал. 2/, като смъртно наказание или екзекуция, изтезание или нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт. Следователно, споделят се от съда изводите на административния орган за липса на основания за предоставяне на хуманитарен статут на основание чл. 9, ал. 1, т. 1 и 2 ЗУБ.

Относно приложението на разпоредбата на т.3 на чл. 9 ЗУБ, регламентираща предоставяне на закрила при реална опасност от тежки и лични заплахи, срещу живота и личността му като гражданско лице поради безогледно насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт, следва да бъде отбелязано, че съгласно справка за ситуацията в Република Г., в страната няма нито вътрешен въоръжен конфликт, нито международен въоръжен конфликт и няма риск от насилие над цивилни лица.

Всичко това води до извода, обоснован и от административния орган, че за Х. Д., ЛНЧ [ЕГН], гражданин на Г. не съществува реална опасност от тежки посегателства по смисъла на чл. 9, ал. 1-3 от ЗУБ при завръщането му в страната по произход.

Не е нарушена и забраната по чл. 4, ал. 3 от ЗУБ, при връщане в Република Г. на Х. Д. няма да бъдат застрашени неговият живот или свобода по причина на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение. Той няма да бъде изложен на опасност от изтезания или други форми на жестоко, нечовешко или унизително отнасяне или наказание. Нито личната му бежанска история, нито ситуацията в Г. възпрепятстват връщането в страната по произход, при спазване на разпоредбата на чл. 4, ал. 3 от ЗУБ.

Съдът счита и че за Х. Д. Турция се явява „трета сигурна страна“ по смисъла на §1, т. 9 от ДР на ЗУБ. В този смисъл е и решение №247/3 април 2024г. на Министерския съвет, с което се приема, че Турция е трета сигурна страна. Следва да се има предвид, че преди да дойде в България чуждият гражданин е живял и работил три години в Турция.

С оглед изложеното, правилно ответникът по същество е приел, че молбата е неоснователна и я е оставил без уважение, поради което и жалбата следва да се отхвърли.

На основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд, С. - град, I-во отделение, 43 – ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на Х. Д., ЛНЧ7003534512, роден на 17. 08. 1988 г. в Г. с адрес [населено място], [улица], отдел „ПМЗ –Военна рампа“ на РПЦ – С. на ДАБ срещу Решение № 1896/25.02.2025 г. на председателя на ДАБ при МС, с което на основание чл.75, ал. 1, т.2, вр. чл. 8 и чл. 75, ал. 1, т. 4 от ЗУБ, вр. с чл. 9 от ЗУБ е отказано да му бъде предоставен статут на бежанец и хуманитарен статут.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република България в 14 - дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

СЪДИЯ: